Çocuk ve
Kurtarılan
Hayvanlar
Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Kurtarılan Hayvanlar

Ebru Mina TOMURCUK

Leo yaşına göre küçüktü ama merakı büyüktü. Kırmızı pati baskılı tişörtünü ve yeşil lastik çizmelerini giymiş, içinde defter ve kalem olan bir kanvas çanta taşıyordu. Bugün hayvan barınağında gönüllü olarak ilk günüydü. Kapıyı iterken kalbi heyecanla çarpıyordu. Kalın örgülü saçları ve sıcak gülümsemesi olan uzun boylu bir kadın onu içeri çağırdı.

Kadının adı Maya'ydı ve o bir barınak bakıcısıydı. Zeytin yeşili personel tişörtü giymiş, boynunda bir ipte anahtarlar taşıyordu. 'Hoş geldin, Leo,' dedi. 'Hayvanlar sakin seslere ve nazik ellere ihtiyaç duyar. Öğrenmeye hazır mısın?' Leo o kadar hızlı başını salladı ki kıvırcık siyah saçları zıpladı. Defterini çıkardı. 'Yardım etmeye hazırım!' dedi, eksik dişli gülümsemesini göstererek.

Maya, Leo'yu keçi, tavşan ve ördek ağıllarının yanından geçirdi. Hayvanlar merakla dışarı baktı. 'Her hayvanın bir rutini vardır,' diye açıkladı Maya. 'Beslenme, temizlik ve zenginleştirme onları sağlıklı ve mutlu tutar.' Leo defterine 'rutin' yazdı. 'Beslenmeye yardım edebilir miyim?' diye sordu. Maya gülümsedi. 'Evet, ama önce izleyip öğreniriz. Her hayvan farklıdır.'

İlk durakları, tüylü bir keçi olan Bramble'ın beklediği keçi ağılıydı. Kırık bir boynuzu, bir sarkık kulağı ve tasmasında pirinç bir çıngırağı vardı. 'Bramble yemeği sever ama kolayca ürker,' dedi Maya. 'Onu yavaşça besleriz ve asla acele etmeyiz.' Leo'ya küçük bir kova yem verdi. 'Kovayı alçak tut ve onun sana gelmesine izin ver.'

Leo kovayı iki eliyle tuttu. Bramble çıngırağı şıngırdayarak yanına geldi ve kokladı. Sonra kovayı öyle sert dürttü ki yem döküldü! Leo kıkırdadı. 'Çok hevesli!' Maya başını salladı. 'İşte bu yüzden sabit bir el kullanırız.' Leo'ya yemi yalağa nasıl dökeceğini gösterdi. 'Beslenme rutinleri hayvanların kendini güvende hissetmesine yardımcı olur. Her gün aynı saat, aynı yer.'

Sonra tavşanları ziyaret ettiler. Maya, Leo'ya tüneller ve kemirme oyuncaklarıyla dolu bir zenginleştirme alanı gösterdi. 'Burası tavşanların oynadığı ve keşfettiği yer,' dedi. 'Zenginleştirme onların zihinlerini meşgul tutar ve bedenlerini güçlendirir.' Leo, bir tünelde saklanan beyaz patili ve burnunda beyaz çizgili küçük gri bir tavşan fark etti. 'Bu Pepper,' diye fısıldadı Maya. 'O utangaçtır. Sessizce izleriz.'

Leo çömelip hareketsiz kaldı. Pepper bıyıklarını seğirtti ve yaklaştı. Leo nefesini tuttu. 'Merak ediyor,' dedi Maya yumuşak bir sesle. 'Ama asla aceleyle yaklaşmayız. Sınırlara saygı duymak, hayvanların ne zaman yaklaşacağını seçmesine izin vermek demektir.' Leo defterine 'sınırlar' yazdı ve küçük bir tavşan çizdi. Pepper geri çekildiğinde Leo gülümsedi. 'Hazır olduğunda gelecek.'

Maya, Leo'ya tavşanlar için zenginleştirme oyuncaklarının nasıl yapıldığını gösterdi. Karton tüplere saman doldurup içine ödüller sakladılar. 'Bu, Pepper'ı meşgul ve mutlu tutar,' dedi Maya. Leo yardım etmeyi sevdi. Su kaplarını yeniden doldurmayı ve yolu süpürmeyi de öğrendi. 'Hayvanlara bakmak pratik bir iştir,' dedi Maya. 'Sadece sarılmak değildir. Gelmek ve yardım etmektir.'

Öğle yemeğinde Leo, Maya'yla oturdu ve sorular sordu. 'Her hayvanın neye ihtiyacı olduğunu nasıl biliyorsun?' diye sordu. Maya duvardaki bir çizelgeyi işaret etti. 'Kayıt tutarız. Değişiklikleri izleriz. Ve her zaman sorular sorarız.' Leo ziyaretçi kitapçığını düşündü. 'Öğrendiklerimi paylaşabilir miyim?' diye sordu. Maya'nın gözleri parladı. 'Bu harika bir fikir.'

Leo kitapçığına o öğleden sonra başladı. Bramble'ın beslenme rutinini ve Pepper'ın sessiz alanını yazdı. Zenginleştirme oyuncaklarının resimlerini çizdi. 'Ziyaretçilerin bunları bilmesi gerek,' dedi Maya'ya. 'Sessizce izlemeli ve asla aceleyle yaklaşmamalılar.' Maya başını salladı. 'Başkalarına nazik ve saygılı olmayı öğretiyorsun. Bu önemli bir iş.'

Ertesi gün Leo, Bramble'ı yeniden beslemeye yardım etti. Bu kez kovayı sabit tuttu ve yavaşça döktü. Bramble sakince yedi, çıngırağı hafifçe şıngırdadı. 'Rutini hatırladın,' dedi Maya. Leo parladı. 'Kitapçığıma yazdım!' Kendiyle gurur duydu. Küçük adımlar büyük fark yaratıyordu. Şefkatin pratik sorumluluk demek olduğunu öğreniyordu.

Leo, Pepper'ı sessiz bir sesle ve nazik adımlarla ziyaret etti. Pepper tünelinden çıktı ve Leo'nun çizmesini kokladı. Leo elini uzatmadı. Bekledi. Pepper burnunu kıpırdattı ve geri zıpladı. 'Kendi tarzında merhaba diyor,' dedi Maya. Leo defterine yazdı: 'Saygı, izlemek ve beklemek demektir.' İçi ısındı.

Son gününde Leo ziyaretçi eğitim kitapçığını bitirdi. Beslenme rutinleri, zenginleştirme ve sınırlara saygı duyma hakkında yazmıştı. Maya okudu ve gülümsedi. 'Bu birçok insana yardımcı olacak,' dedi. Leo'nun gülümsemesi eksik dişini gösterdi. 'Senin sayende yapabildim,' dedi. Çak bir beşlik yaptılar ve Bramble ağılından meledi.

Maya, Leo'ya özel bir sertifika verdi. 'Geldin, yardım ettin ve her canlıya saygı gösterdin,' dedi. Leo'nun kalbi kabardı. Saman çiğneyen Bramble'a ve tünelinde zıplayan Pepper'a baktı. Geri geleceğini biliyordu. Hayvanlara bakmak zor işti ama içini neşeyle dolduruyordu.

O akşam Leo kitapçığı ailesine gösterdi. 'Nezaketin her gün küçük şeyleri yapmak demek olduğunu öğrendim,' dedi. 'Beslemek, temizlemek ve sessizce izlemek.' Annesi ona sarıldı. 'Sen gerçek bir yardımcısın,' dedi. Leo gülümsedi. Yeniden gönüllü olmak için sabırsızlanıyordu. Barınak ona şefkatin elle tutulur bir iş olduğunu öğretmişti.

Ve böylece Leo her hafta barınağa döndü. Bramble'ı besledi, Pepper'ın alanını temizledi ve yeni zenginleştirme oyuncakları yaptı. Ziyaretçileri selamladı ve kitapçığını paylaştı. 'Sessizce izlemeyi unutmayın ve asla aceleyle yaklaşmayın,' dedi onlara. Hayvanlar gelişti ve Leo'nun özgüveni arttı. Hayvanlara bakmanın demek geldiğini, yardım etmeyi ve her canlıya saygı göstermeyi gerektirdiğini öğrenmişti.